

FILHARMONIA
SZCZECIN

WWW.FILHARMONIA.SZCZECIN.PL

Szanowni Państwo,

dobrym obyczajem przyjętym w salach koncertowych jest oklaskiwanie wykonawców wieloczęściowego utworu dopiero po jego zakończeniu.

Krótkie przerwy między poszczególnymi częściami wypełnione są ciszą.

Brawa między częściami, a jeszcze gorzej – w trakcie dłuższej pauzy mogą rozproszyć wykonawców oraz innych słuchaczy, a przez to zburzyć budowane przez muzykę napięcie i nastrój.

19 kwietnia 2024 roku
Piątek – godz. 19:00

GRANDIOSO

NFM Filharmonia Wrocławska | SCHUMANN

NFM Filharmonia Wrocławska
Christian Zacharias pianista/dyrygent

Program:

AARON COPLAND
Suita „Appalachian Spring” [24’]

ROBERT SCHUMANN
Konzertstück G-dur na fortepian i orkiestrę op. 92 [16’]

/przerwa/

ROBERT SCHUMANN
Symfonia nr 1 B-dur „Wiosenna” op. 38 [35’]
– Andante un poco maestoso – Allegro molto vivace
– Larghetto
– Scherzo. Molto vivace
– Finale. Allegro animato e grazioso

CHRISTIAN ZACHARIAS

Od 2021 roku niemiecki pianista i dyrygent Christian Zacharias jest pierwszym dyrygentem gościnnym Orquesta Ciudad de Granada (w latach 2020–2023 pełnił w Orquesta Sinfónica do Porto Casa da Música taką samą funkcję). Od sezonu 2021/2022 współzarządza (jako „chef associé”) zespołem Orchestre National Auvergne-Rhône-Alpes. W 2020 roku został nadto mianowany honorowym dyrygentem orkiestry Filharmonii im. George Enescu w Bukareszcie. Do zespołów, z którymi często występuje, należą m.in. Boston Symphony Orchestra, Orchestra della Svizzera Italiana, Orchestre National du Toulouse, Orchestre Philharmonique de Monte Carlo, Saint Paul Chamber Orchestra, Konzerthaus Berlin, Bamberger Symphoniker, Stuttgarter Philharmoniker, Göteborgs Symfoniker i Orchestre National de Lyon.

Stale rozwija swój repertuar operowy: ostatnio dyrygował „Łaskawością Tytusa” i „Weselem Figara” Mozarta oraz „Piękną Heleną” Offenbacha. Jego interpretacji „Wesołych kumoszek z Windsoru” Nicolaia (Opéra Royal de Wallonie, Liège) przyznano Prix de l’Europe Francophone 2014/2015. Jest również współproducentem filmów: „Domenico Scarlatti à Seville” (1990), „Robert Schumann, le poète parle” (1992), „Zwischen Bühne und Künstlerzimmer. Der Pianist Christian Zacharias” (1999) i „De «B» comme Beethoven à «Z» comme Zacharias” (2013).

Artysta otrzymał wiele wyróżnień, w tym Midem Classical Award (jako „Artysta Roku 2007”) i tytuł oficera Orderu Sztuki i Literatury (Ordre des Arts et des Lettres, 2010) przyznany przez rząd Francji. W 2016 roku został członkiem Królewskiej Akademii Muzycznej w Szwecji, a w 2017 roku otrzymał tytuł doktora honoris causa Uniwersytetu w Göteborgu.

Piastując stanowisko głównego dyrygenta Orchestre de Chambre de Lausanne (2000–2013) dokonał licznych nagrań – zostały one bardzo wysoko ocenione przez krytyków. Na szczególną uwagę zasługuje jego rejestracja wszystkich koncertów fortepianowych Mozarta: kompletni temu przyznano Diapason d’Or de l’Année, Choc du Monde de la Musique i ECHO Klassik.

NFM FILHARMONIA WROCŁAWSKA

Orkiestra należy do czołowych zespołów symfonicznych na polskiej scenie muzycznej. Do grona uznanych artystów, z którymi współpracuje, należą Jacek Kasprzyk, Giovanni Antonini, Lawrence Foster, Philippe Herreweghe, Jerzy Maksymiuk, Michael Schønwandt, Dima Slobodeniouk, Gilbert Varga, Mario Venzago, Piotr Anderszewski, Jonathan Biss, Elisabeth Leonskaja, Midori, Ning Feng, Julian Rachlin, Nikolaj Szeps-Znaider, Elina Vähälä, Pablo Ferrández i István Várdai. W latach 2017–2023 jej dyrektorem artystycznym był wielokrotnie zdobywca nagrody Grammy, Giancarlo Guerrero.

Orkiestra powstała w 1945 roku. W 1994 roku obrała za swego patrona Witolda Lutosławskiego, a w 2015 – wraz z inauguracją Narodowego Forum Muzyki jako nowej siedziby – przyjęła nazwę NFM Filharmonia Wrocławska. Oprócz regularnych koncertów orkiestra realizuje wiele różnorodnych przedsięwzięć artystycznych, w tym koncerty edukacyjne, plenerowe oraz sesje nagraniowe. Dzięki współpracy z festiwalami NFM (Jazztopad, Musica Electronica Nova) występuje z takimi przedstawicielami sceny awangardowej i jazzowej, jak John Zorn, Brad Mehldau, Charles Lloyd, Wynton Marsalis czy Esperanza Spalding.

Orkiestra zdobyła szczególne uznanie w repertuarze symfonicznym XX i XXI wieku: regularnie wykonuje kompozycje powstałe na zamówienie NFM, często sięga po twórczość takich mistrzów, jak Witold Lutosławski, Krzysztof Penderecki czy Arvo Pärt. Płyta z symfoniami ostatniego z wymienionych twórców, nagrana pod batutą Tõnu Kaljuste (ECM), otrzymała International Classical Music Award 2019. W 2021 roku ukazał się wydany przez Deutsche Grammophon album „Violin on Stage” zarejestrowany wraz ze skrzypaczką Bomsori pod dyktando Giancarla Guerrero. Opublikowana nakładem NFM i CD Accord płyta „Francis Poulenc & Joseph Jongen” (2023), ze znakomitym wirtuozem organów Karolem Mossakowskim jako solistą, została nominowana do International Classical Music Award 2024.

GRANDIOSO

NFM Filharmonia Wrocławska | SCHUMANN

W 1943 roku **Aaron Copland** (1900–1990) otrzymał zamówienie na napisanie dla zespołu Marthy Graham muzyki do „amerykańskiego baletu”, który ostatecznie otrzymał tytuł **Appalachian Spring**. Ze względu na rozmiary sali kameralnej Biblioteki Kongresu zespół orkiestrowy składał się z zaledwie trzynastu instrumentów. Rok po znakomicie przyjętym prawykonaniu kompozytor sporządził ośmioczęściową suitę na dużą orkiestrę, skracając dzieło o mniej więcej jedną trzecią. Libretto opowiada historię młodej pary pionierów w latach trzydziestych XIX wieku, którzy gdzieś w Pensylwanii budują właśnie swój dom. Z nadzieją, radością, ale i z obawami myślą o swej przyszłości; starszy sąsiad przypomina o potędze ludzkiego doświadczenia, a kaznodzieja i jego zwolennicy – o mrocznych aspektach losu. „Para pozostaje w nowym domu, spokojna i ufna w swe siły” – czytamy we wstępie do partytury.

Ludowy idiom dzieła – z wyjątkiem opracowanego wariacyjnie hymnu kwakrów „Simple Gifts” – miał w całości swe źródło w inwencji Coplanda. Nieco osobliwym paradoksem jest, jak zauważył Peter Gutmann, że utwór przywołujący najbardziej tradycyjne i konserwatywne wartości amerykańskie stworzył lewicujący i homoseksualny Żyd z Brooklynu. „Appalachian Spring” ma bowiem w kulturze Stanów Zjednoczonych status ikony.

Warto sięgnąć po filmową rejestrację baletu z 1958 roku, w którym pannę młodą tańczącą porywająco Martha Graham, mająca wówczas sześćdziesiąt dwa lata... (24)

Konzertstück G-dur op. 92 na fortepian i orkiestrę (1849, znany również jako „Introdukcja i Allegro appassionato”) **Roberta Schumanna** (1810–1856) swoją popularnością znacznie ustępuje o cztery lata starszemu Koncertowi a-moll – choćby ze względu na to, że niewielkie rozmiary dzieła stanowią pewną niedogodność przy planowaniu programu koncertu. Dzieło zostało naszkicowane w dwa dni, a już tydzień później (we wrześniu 1849 roku) była gotowa

cała partytura. Niestety, podczas prawykonania w Lipsku 1850 roku grająca partię solową żona kompozytora nie czuła się najlepiej, stąd „Konzertstück” nie odniósł sukcesu (ten nastąpił miesiąc później, po wykonaniu utworu w Düsseldorfie). Warto zauważyć, że nastrój dzieła miejscami przywołuje na myśl mroczną uwerturę „Manfred” – Schumann był wówczas pod wyraźnym wpływem dramatu Byrona.

Od pierwszego dialogu solisty i klarnetu, do którego dołączają się waltornia i smyczki, słyszalny jest właściwy Schumannowi liryzm. Dźwięki fortepianu stają się jednak coraz bardziej niepokojące i dramatyczne. Nastrój ten dominuje w Allegro appassionato, zainicjowanym przez wyraziste tutti – do głosu dochodzi patetyczne „alter ego” kompozytora. Również tutaj, jak zauważył jeden z pierwszych recenzentów, partia fortepianu jest „w charakterystyczny sposób ściśle stopiona z orkiestrą i wraz z nią tworzy dzieło wznieście i subtelne zarazem”. (16')

I Symfonia B-dur „Wiosenna” op. 38 (1841) Roberta Schumanna była owocem miłości artysty do Clary Wieck, którą po przezwyciężeniu oporów jej ojca udało się mu wreszcie poślubić 12 września 1841 roku. Początkowo Schumann komponował wyłącznie na fortepian. Poznanie ukochanej otworzyło okres pieśni, a także muzyki kameralnej. Wreszcie nadszedł okres symfoniki. Clara była zresztą przekonana, że niezbyt nośny dźwięk fortepianu nie wystarczy już Schumannowi, jego duchowi i wyobraźni, musi on zatem zmierzyć się z całą orkiestrą i wyzyskać możliwości wszystkich jej instrumentów, co w I Symfonii udało się mu po mistrzowsku. Dziełem dyrygował podczas prawykonania w lipskim Gewandhausie w 1841 roku sam Felix Mendelssohn – reakcja publiczności wypadła bardzo pozytywnie.

Kompozytor wpisał w utwór pewien program, który charakteryzowały określenia poszczególnych części, ostatecznie niezamieszczone w partyturze: „Frühlingsbeginn” (Przebudzenie wiosny), „Abend” (Wieczór), „Frohe Gespielen” (Radośni towarzysze zabaw), „Voller Frühling” (Pełnia wiosny). Kompozytor nie chciał jednak ani opisywać wiosny, ani malować jej dźwię-

kami. Pragnął raczej dać ekwiwalent pewnych emocji i nastrojów, jakie towarzyszą myśleniu o wiosnie i świadomości, że pora ta przemija, by za rok powrócić – także w relacji do ludzkiej egzystencji. Program ten wyczytać możemy także z utworu Adolfa Böttgera (1815–1870), poety zaprzyjaźnionego z Schumannem; przytoczony poniżej tekst nosi tytuł „Frühlingsgedicht” (Poemat wiosenny):

Duchu obłoków, tak mroczny i ciężki,
Groźnie wlatujesz nad lądem i morzem,
Szarym welonem w jednej chwili kryjesz
Jasne oczy nieba – a gdzieś w oddali
Mgły twe się wznoszą i pomroka nocy
Gasi swą mocą blask miłosnej gwiazdy.
Duchu obłoków, tak mroczny, wilgotny,
Duchu, coś przegnał całe moje szczęście,
Łzami gorzkimi naznaczasz oblicze,
Cieniem okrywasz światło ludzkiej duszy?
Porzućże, porzuć cel swojego biegu –
Oto w dolinie rozkwita już wiosna!

Część pierwszą (Allegro molto vivace) poprzedza introdukcja (Andante un poco maestoso) – dostojne fanfary rogów i trąbek, podjęte przez całą orkiestrę. Następnie pojawiają się liczne partie solowe: fletu, klarnetu, altówek, skrzypiec – melodie zdają się wędrować między instrumentami. Część druga (Larghetto) jest liryczna. Otwiera ją delikatny temat grany przez skrzypce, rozwinięty przez wiolonczele, później zaś przekazany obojom i rogom. Pod jej koniec pojawia się grana przez blachę spokojna melodia, którą podejmie część trzecia – Scherzo (Molto vivace). Wreszcie majestatycznym odezwaniami się orkiestry rozpoczyna się część czwarta (Allegro animato e grazioso), ujęta w formę sonatową – to muzyka o radośnie tanecznym charakterze, otwarcie wyrażająca młodzieńczą radość życia. (35')

Piotr Urbański

Zapraszamy na kolejne koncerty:

26.04.
pt, 19:00

sala symfoniczna

GRANDIOSO
Zee Zee gra SCHUMANNA

Orkiestra Symfoniczna Filharmonii w Szczecinie
Zee Zee (Zhang Zuo) fortepian
Tomáš Brauner dyrygent

Program:

A. DVOŘÁK – Uwertura koncertowa „Na łonie przyrody” op. 91
R. SCHUMANN – Koncert fortepianowy a-moll op. 54
B. MARTINŮ – Symfonia nr 4 (1945)

05.05.
nd, 19:00

sala symfoniczna

FILM-HARMONY
W starym kinie | Czerwie Band

West Side Sinfonietta
Czerwie Band

Program:

muzyka grana na żywo do oryginalnego przedwojennego filmu polskiego „Bestia”

Sehr geehrte Damen und Herren,

im Rahmen der Konzertsitten wird bekanntlich angenommen, dass erst nach Beendigung einer mehrsätzigen Komposition applaudiert werden darf.

Kurze Pausen zwischen den einzelnen Sätzen sind mit Stille gefüllt.

Der Beifall zwischen den Sätzen kann sowohl Musiker als auch andere Zuhörer verwirren und infolgedessen durch Musik geschaffene Spannung und Stimmung zunichte machen.

19. April 2024
Freitag – 19:00 Uhr

GRANDIOSO

NFM Philharmonie Wrocław | SCHUMANN

NFM Philharmonie Wrocław
Christian Zacharias Klavier/Leitung

Programm:

AARON COPLAND
Suite „Appalachian Spring“ [24']

ROBERT SCHUMANN
Konzertstück G-Dur für Klavier und Orchester op. 92 [16']

/Pause/

ROBERT SCHUMANN
Sinfonie Nr. 1 B-Dur („Frühlingssinfonie“) op. 38 [35']
– Andante un poco maestoso – Allegro molto vivace
– Larghetto
– Scherzo. Molto vivace
– Finale. Allegro animato e grazioso

CHRISTIAN ZACHARIAS

Seit 2021 ist der deutsche Pianist und Dirigent Christian Zacharias Erster Gastdirigent beim Orquesta Ciudad de Granada (ebenso wie von 2020 bis 2023 beim Orquestra Sinfónica do Porto Casa da Música). Außerdem ist er seit 2021 als „Chef associé“ Teil des künstlerischen Leitungsteams des Orchestre National Auvergne-Rhône-Alpes. 2020 wurde Zacharias zudem zum Ehrendirigenten der George-Enescu-Philharmonie Bukarest ernannt. Er ist auch ein gern gesehener Gast bei u.a. dem Boston Symphony Orchestra, dem Orchestra della Svizzera Italiana, dem Orchestre National du Toulouse, dem Orchestre Philharmonique de Monte Carlo, dem Saint Paul Chamber Orchestra, dem Konzerthausorchester Berlin, den Bamberger Symphonikern, den Stuttgarter Philharmonikern, den Göteborger Symphonikern und dem Orchestre National de Lyon.

Regelmäßig widmet er sich dem Opernrepertoire – er leitete Mozarts „La clemenza di Tito“ und „Le nozze di Figaro“ sowie Offenbachs „La Belle Hélène“. Die Produktion von Nicolais „Die lustigen Weiber von Windsor“ (Opéra Royal de Wallonie, Liège), wurde mit dem Prix de l'Europe Francophone 2014/2015 ausgezeichnet. Außerdem produzierte er Filme wie „Domenico Scarlatti à Seville“ (1990), „Robert Schumann, le poète parle“ (1992), „Zwischen Bühne und Künstlerzimmer. Der Pianist Christian Zacharias“ (1999) und „De «B» comme Beethoven à «Z» comme Zacharias“ (2013). Der Künstler wurde vielfach geehrt, u.a. 2007 mit dem Midem Classical Award (Artist of the Year) und 2010 mit der ehrenvollen Auszeichnung Officier dans l'Ordre des Arts et des Lettres des französischen Staates. Er wurde 2016 zum Mitglied der Königlichen Schwedischen Akademie für Musik ernannt, 2017 wurde er Ehrendoktor der Universität Göteborg. Zahlreiche von der internationalen Presse hoch gelobte Einspielungen entstanden in Zacharias' Zeit als Künstlerischer Leiter und Chefdirigent des Orchestre de Chambre de Lausanne (2000–2013). Besonders hervorzuheben ist seine Gesamtaufnahme von Mozarts Klavierkonzerten, die Auszeichnungen wie den Diapason d'Or, Choc du Monde de la Musique und ECHO Klassik erhielt.

NFM PHILHARMONIE WROCŁAW (BRESLAU)

Das Breslauer Orchester ist einer der führenden Klangkörper in der polnischen Musikszene. Zu den namhaften Künstlern, mit denen das Ensemble zusammenarbeitet, gehören Jacek Kasprzyk, Giovanni Antonini, Lawrence Foster, Philippe Herreweghe, Jerzy Maksymiuk, Michael Schönwandt, Dima Slobodeniouk, Gilbert Varga, Mario Venzago, Piotr Anderszewski, Jonathan Biss, Elisabeth Leonskaja, Midori, Ning Feng, Julian Rachlin, Nikolaj Szeps-Znaider, Elina Vähälä, Pablo Ferrández und István Várdai. Von 2017 bis 2023 war der mehrfache Grammy-Preisträger Giancarlo Guerrero sein künstlerischer Leiter.

Gegründet wurde das Ensemble im Jahre 1945. Seit 1994 heißt es Witold-Lutosławski-Orchester. Nach der Eröffnung seines neuen Sitzes (2015), des Nationalen Forums für Musik (NFM), nahm es den Namen NFM Philharmonie Wrocław an. Neben seinen regelmäßigen Konzerten realisiert das Orchester viele künstlerische Projekte, darunter Bildungs- und Open-Air-Konzerte sowie Aufnahmesessions. Im Rahmen der NFM-Festivals (Jazztopad, Musica Electronica Nova) tritt es mit Vertretern der Avantgarde- und Jazzszene wie John Zorn, Brad Mehldau, Charles Lloyd, Wynton Marsalis und Esperanza Spalding auf.

Das Orchester schätzt man besonders für seine Interpretationen der Werke aus dem 20. und 21. Jh. Es führt regelmäßig Kompositionen auf, die vom NFM in Auftrag gegeben wurden, und spielt häufig Musik von Meistern wie Witold Lutosławski, Krzysztof Penderecki und Arvo Pärt. Die Sinfonien des Letzteren, aufgenommen unter der Leitung von Tõnu Kaljuste (ECM), wurden mit dem International Classical Music Award 2019 geehrt. 2021 erschien das Album „Violin on Stage“ beim Label Deutsche Grammophon (mit der Violinistin Bomsori und Giancarlo Guerrero). Das 2023 von der NFM und CD Accord veröffentlichte Album „Francis Poulenc & Joseph Jongen“ (mit Werken für Orgel und Orchester, die der hervorragende Virtuose Karol Mossakowski interpretiert), ist für den International Classical Music Award 2024 nominiert worden.

GRANDIOSO

NFM Philharmonie Wrocław | SCHUMANN

Im Jahre 1943 erhielt **Aaron Copland** (1900–1990) den Auftrag, ein „amerikanisches Ballett“ für Martha Grahams Tanzkompanie zu schreiben; das Werk erhielt schließlich den Titel **Appalachian Spring**. Der Kammersaal in der Library of Congress war nicht zu groß, das Orchester bestand also aus lediglich dreizehn Instrumenten. Ein Jahr nach der sehr positiv aufgenommenen Uraufführung schuf der Komponist eine achtsätzliche Suite für großes Orchester, indem er das Werk um etwa ein Drittel kürzte. Das Libretto erzählt die Geschichte eines jungen Pionierpaares in den 1830er Jahren, das irgendwo in Pennsylvania ein Haus baut. Die beiden denken mit Hoffnung und Freude (aber auch mit Besorgnis) an ihre Zukunft. Ein älterer Nachbar erinnert sie an die Kraft der menschlichen Erfahrung, ein Prediger und dessen Anhänger wiederum an die dunklen Seiten des Schicksals. „Das Paar bleibt in seinem neuen Haus, ruhig und vertrauensvoll in die Zukunft blickend“, heißt es im Vorwort zur Partitur.

Das volkstümliche Idiom des Werks – mit Ausnahme der als Variationsreihe bearbeiteten Quäker-Hymne „Simple Gifts“ – rührt vollständig von Coplands Fantasie her. Das merkwürdige Paradox bestünde darin (wie Peter Gutmann feststellte), dass jenes Stück, das die traditionellsten und konservativsten amerikanischen Werte evoziere, von einem linksgerichteten, homosexuellen Juden aus Brooklyn geschaffen worden sei. Denn „Appalachian Spring“ hat tatsächlich in der Kultur der Vereinigten Staaten Kultstatus erreicht.

Die Filmaufnahme des Balletts aus dem Jahr 1958 bleibt auch für das heutige Publikum attraktiv; die damals zweiundsechzigjährige Martha Graham, die dort als Braut auftritt, tanzt mitreißend... (24')

Robert Schumanns (1810–1856) **Konzertstück G-Dur op. 92** für Klavier und Orchester (1849, bekannt auch als „Introduktion und Allegro appassionato“) ist weit weniger populär als das vier Jahre ältere Konzert a-Moll – das geringe Werk kann bei der Planung der Konzertprogramme etwas problematisch sein. Das Konzertstück wurde innerhalb von zwei Tagen skizziert, bereits

eine Woche später (im September 1849) war die vollständige Partitur fertig. Bei der Uraufführung 1850 in Leipzig fühlte sich die Frau des Komponisten, die den Solopart spielte, leider nicht wohl – dieser ersten Präsentation war kein durchschlagender Erfolg beschieden (vom Erfolg konnte man reden, nachdem das Werk in Düsseldorf aufgeführt worden war). Bemerkenswert ist, dass die Stimmung des Werks stellenweise an die düstere Ouvertüre „Manfred“ erinnert – Schumann war zu dieser Zeit eindeutig von Byrons Drama beeinflusst.

Bereits im Anfangsdialog zwischen Klavier und Klarinette, zu denen sich Horn und Streicher gesellen, wird die Schumann innewohnende lyrische Kantabilität hörbar. Die Klavierstimme wird aber beunruhigend und dramatisch. Diese Stimmung dominiert im Allegro appassionato, das vom expressiven Orchestertutti eingeleitet wird: Das pathetische „Alter Ego“ des Komponisten tritt in den Vordergrund. Auch hier ist, wie einer der ersten Rezensenten vermerkte, der Klavierpart „auf charakteristische Weise mit dem Orchester innig verschmolzen und bildet mit diesem zusammen ein Kunstwerk erhabener Weihe“. (16')

Robert Schumanns **Sinfonie Nr. 1 B-Dur op. 38**, gewöhnlich **Frühlingssinfonie** genannt, war die Frucht der Liebe des Künstlers zu Clara Wieck, die er nach Überwindung des Widerstandes ihres Vaters am 12. September 1841 schließlich heiraten konnte. Schumann komponierte zunächst ausschließlich für das Klavier. Das Zusammenleben mit der Geliebten initiierte die Zeit der Lieder und der Kammermusik. Endlich kam die Zeit der Sinfonik: Clara war tief überzeugt, dass das Klavier Schumanns Geist und Vorstellungskraft nicht mehr genüge – er solle sich ihres Erachtens mit dem gesamten Orchester auseinandersetzen und die Möglichkeiten aller Instrumente dieses Ensembles nutzen (was ihm in der Sinfonie Nr. 1 meisterhaft gelang). Das Werk wurde vom Publikum sehr gut aufgenommen: Bei der Uraufführung im März 1841 dirigierte Felix Mendelssohn Bartholdy das Gewandhausorchester Leipzig.

Der Komponist fügte der Partitur ein Programm hinzu, mit dem die Titel der einzelnen Sätze verbunden waren (sie wurden später getilgt): „Frühlingsbeginn“, „Abend“, „Frohe Gespielen“, „Voller Frühling“. Der Komponist hatte nicht vor, den Frühling zu beschreiben oder ihn mit Musik

zu malen. Vielmehr wollte er das Äquivalent bestimmter Gefühle und Stimmungen vorschlagen, die das Nachdenken über diese Jahreszeit begleiten – beispielsweise darüber, dass der Frühling vergeht, um nach einem Jahr wiederzukehren, was irgendwie dem Lauf der menschlichen Existenz entspricht. Dieses Programm finden wir auch in einem Text von Schumanns Freund Adolf Böttger (1815–1870) – es handelt sich um sein „Frühlingsgedicht“:

Du, Geist der Wolke, trüb und schwer
Fliegst drohend über Land und Meer,
Dein grauer Schleier deckt im Nu
Des Himmels klares Auge zu,
Dein Nebel wallt herauf von fern
Und Nacht verhüllt der Liebe Stern.
Du, Geist der Wolke, trüb und feucht,
Was hast du all mein Glück verscheucht,
Was rufst du Thränen ins Gesicht
Und Schatten in der Seele Licht?
O wende, wende deinen Lauf –
Im Thale blüht der Frühling auf!

Dem ersten Satz (*Allegro molto vivace*) wurde eine Einleitung (*Andante un poco maestoso*) vorangestellt – eine feierliche Fanfare von Hörnern und Trompeten, die das gesamte Orchester entwickelt. Dann tauchen zahlreiche Solostimmen auf: Flöte, Klarinette, Bratsche, Violine – die Melodien scheinen zwischen den Instrumenten zu wandern. Der zweite Satz (*Larghetto*) ist lyrisch. Er beginnt mit einem zarten Thema, das die Violinen anstimmen – es wird dann von den Celli und zuletzt von Oboen und Hörnern präsentiert. Am Ende erklingt eine ruhige Melodie der Blechbläser, die ebenfalls im dritten Satz, dem Scherzo (*Molto vivace*) erscheint. Die Sinfonie krönt das majestätisch einsetzende Finale (*Allegro animato e grazioso*), geplant als Sonatensatz – diese Musik, heiter und tanzfreudig, bringt die jugendliche Lebensfreude offen zum Ausdruck. (35')

Piotr Urbański
(Deutsche Fassung von Tomasz Kowalewski)

Wir laden Sie zu unseren Konzerten ein:

26.04.
Fr, 19.00

großer Konzertsaal

GRANDIOSO
Zee Zee spielt SCHUMANN

Sinfonieorchester der Philharmonie Stettin

Zee Zee (Zhang Zuo) Klavier

Tomáš Brauner Leitung

Programm:

A. DVOŘÁK – Konzertouvertüre „In der Natur“ op. 91

R. SCHUMANN – Klavierkonzert a-Moll op. 54

B. MARTINŮ – Sinfonie Nr. 4 (1945)

05.05.
So, 19.00

großer Konzertsaal

FILM-HARMONY
Im alten Kino | Czerwie Band

West Side Sinfonietta

Czerwie Band

Programm:

Live-Musik zum polnischen Stummfilm „Die Bestie“ (1916)

ANKIETA / FRAGEBOGEN

Powiedz nam, co myślisz o dzisiejszym koncercie.

Zapraszamy Państwa do udziału w anonimowym badaniu publiczności Filharmonii. Mamy świadomość, że nasi odbiorcy zmieniają się i wzrastają wraz z instytucją. Wiedza i zrozumienie potrzeb Melomanów są dla nas kluczowe, by proponowane przez nas programy i działania były dla wszystkich satysfakcjonujące. Stąd potrzeba bliższego poznania Państwa oczekiwań i poziomu zadowolenia. Wasza opinia pomoże nam ulepszyć wydarzenia Filharmonii. Wystarczy wypełnić prostą ankietę i wrzucić ją do urn dostępnych w holu i foyer sali symfonicznej Filharmonii.

Dziękujemy

Sagen Sie uns, wie Ihnen das Konzert heute gefallen hat.

Wir möchten Sie einladen, an einer anonymen Befragung des Philharmonie-Publikums teilzunehmen. Unser Publikum – dies sind wir uns bewusst – verändert sich und entwickelt sich stets mit der Institution weiter. Die Bedürfnisse der Zuhörerschaft zu kennen und zu verstehen, ist für uns von zentraler Bedeutung: Wir möchten, dass die von uns angebotenen Programme und Aktivitäten für alle zufriedenstellend sind. Deshalb ist es für uns wichtig zu wissen, wie zufrieden Sie mit uns sind und was Sie von uns erwarten. Ihre Meinungen werden uns helfen, die Veranstaltungen in der Philharmonie zu verbessern. Füllen Sie bitte unseren Fragebogen aus und werfen Sie ihn in eine der Urnen, die sich im Foyer der Philharmonie befinden.

Vielen Dank!

WYJĄTKOWE WYDARZENIE

Jedyny zachowany polski film z Polą Negri nakręcony dla warszawskiej wytwórni „Sfinks” z muzyką na żywo - w sali Filharmonii 5 maja 2024, godz. 19:00

GALERIA POZIOM 4

Z MIŁOŚCI DO SZCZECINA - wystawa fotografii

„Z miłości do Szczecina” to niezwykle spotkanie z fotografią, literaturą i historią Miasta nad Odrą. Prezentowane prace są efektem współpracy wybitnych artystów i pasjonatów kultury, których serce bije dla Szczecina. Od fotografii do literatury, od poezji po prozę – każde zdjęcie przenosi nas w inny zakątek tego pięknego miasta, ukazując jego różnorodność i bogactwo.

Autorzy prezentowanych prac fotograficznych:

- Agnieszka Janucka-Popiołek
- Anna Niemiec
- Monika Szymanik
- Nikola Gawrońska
- Przemysław Krzyżanowski

Projekt w Filharmonii powstał przy współpracy z Moniką Szymanik (Kamienica w Lesie), pomysłodawczynią wydarzenia i kuratorką wystawy.

Wystawa będzie dostępna od 11 kwietnia do 19 maja 2024 w dniach otwarcia galerii: soboty i niedziele w godzinach 12.00–16.00 (ostatnie wejście 15.30)

Bilet w cenie 10 zł do kupienia w kasach i na stronie Filharmonii: filharmonia.szczecin.pl.

Dla publiczności galeria jest dostępna pół godziny przed koncertem, w przerwie koncertu i po nim (wstęp z ważnym biletem na dane wydarzenie).

Filharmonia
Im. M. Karłowicza
w Szczecinie

Filharmonia
Im. Mieczysława Karłowicza
w Szczecinie

FILHARMONIA
SZCZECIN

Poznaj historię Filharmonii i jej Orkiestry na:
70.FILHARMONIA.SZCZECIN.PL

Eirénē

Jacaszek/Wesołowski

Szczecin Philharmonic Orchestra

LP / DIGITAL
PREMIERA: 18.11.2023

FILHARMONIA
SZCZECIN

COAST
NORTHERN CUTS

MIECZYŚLAW KARŁOWICZ DZIEŁA prawie WSZYSTKIE

WYDANIE SPECJALNE Z OKAZJI JUBILEUSZU
ORKIESTRY SYMFONICZNEJ FILHARMONII W SZCZECINIE

RABAT 20%
W SKLEPIE
FILHARMONII

Wydawca

Mieczysław Karłowicz (1879-1937) to jeden z najważniejszych polskich kompozytorów muzyki symfonicznej i kameralnej. Jego twórczość jest niezwykle różnorodna i wyjątkowo bogata w gatunki i style. Jego muzyka, pełna pasji i energii, ma ogromne znaczenie dla kultury i sztuki polskiej.

75 lat Filharmonii im. Mieczysława Karłowicza w Szczecinie
1898-2023

75 lat Oddziału Badawczego Filharmonii
im. Mieczysława Karłowicza w Szczecinie
75 years of the Research Office of the
Mieczysław Karłowicz Philharmonic
Orchestra in Szczecin

Partner wydawnictwa

Mecenas Roku 2024

Patron Sezonu Jubileuszowego 2023/2024

BMW
Bońkowsky

Partner Motoryzacyjny Filharmonii

Partner Filharmonii

Partner Filharmonii

Partner Filharmonii